

Prevela sa engleskog prof.Milica Nikolić:

NAČINI UČENJA REČI:

Leksičke skupine mogu da zbunjuju

Tradicionalni pristup za podučavanje vokabulara jeste da se on prezentuje u grupama.

Istraživanje pokazuje da ovo u stvari može da oteža učenje.

Predavači često ne shvataju da način na koji je vokabular zajedno grupisan u udžbenicima i u njihovim lekcijama, zapravo otežava učenje.

Danas postoje neki delovi istraživanja koji se osvrću na efekte učenja različitih grupa reči zajedno. Na primer, jedan eksperiment je poredio učenje imena voća zajedno sa učenjem istog broja nepovezanih reči. Nepovezane reči bi se mogle naučiti za upola manje ponavljanja koje je potrebno da se nauči leksička skupina. Istraživanje je takođe pokazalo da su pokušaji da se istovremeno usvoje reči suprotnog značenja i bliski sinonimi zapravo otežali učenje.

Razlog za ovu teškoću je da pored učenja reči i njihovog značenja, učenik mora biti pažljiv da ne pomeša koje značenje ide uz koju reč. Pa je tako teškoća učenja reči hot (vruće) i reči cold (hladno) zajedno, delimično u tome što morate zapamtiti koje značenje ide uz reč hot, a koje uz reč cold, zato što se ova povezana značenja lako zamene (mešaju). Ovakve smetnje se mogu pojaviti kod skupina kao sto su dani u nedelji, delovi tela, komadi nameštaja itd.

Obično se predavači iznenade saznanjem da učenje ovakvih skupina zapravo otežava učenje. To se kosi sa onim sto oni inače rade i što su smatrali ispravnim.

Međutim, postoje i dobre vesti za pobornike tradicionalizma: neka grupisanja zapravo pomažu u učenju.

U jednom eksperimentu, učenje grupe reči koja je uključivala set reči: frog, green, croak, splash, slimy i pond (zaba, zeleno, kreketanje, pljeskanje, muljavo, bara), grupisanje je olakšalo stvari - te reči su se učile brze nego nepovezane reči, i nije bilo mešanja pojmova.

Glavna razlika između grupisanja koje pomaže i onog koje dovodi do mešanja reči leži u načinu na koji su te reči povezane međusobno. Reči koje mogu biti smeštene na listu kao sto su dani u nedelji ili delovi odeće će se verovatno mešati, otežavajući učenje. Reči koje mogu zajedno napraviti rečenicu će se verovatno lakše naučiti

(e.g. The slimy green frog gave a croak and jumped into the pond with a splash- Prljava zelena žaba je kreketala i uskočila u baru uz pljasak).

Od pomoći je svakako da u leksičku skupinu spojite pojmove kada vam je većina njih poznata. Ovo združivanje može pomoći da se razjasne razlike među pojmovima.

Kako predavač može najbolje da iskoristi udžbenik koji podučava leksičke skupine? Jedan

pristup je da se samo fokusirate na jedan ili dva važnija člana skupine i da ignorišete ostale neko vreme. Drugačije, predavač bi mogao učiniti da se reči uče što je moguće različito jedna od druge, tako što će se one koristiti u različitim rečenicama sa različitim frazama.

A sa polaznicima na srednjem (intermediate) ili naprednom (advanced) nivou, korisno je objasniti im problem, tako da oni sami mogu preduzeti korake kako bi izbegli međusobno mešanje pojmova. Ovo znanje je posebno od pomoci ukoliko učenici (polaznici) samostalno uče uz pomoć kartica sa rečima.

Pisci udžbenika počinju da budu svesni tog problema i stvaraju kurseve gde su reči u lekciji, priči ili u opisu korisno tematski povezane.